

עין אלהי - ראית הלא שבטני גם כאלו
זה לא אני.

אמנם יש משמעות
באר היותך אצל אמו
אם לא באהדיק חסר חיות
אלה מאלוהים לא נאמנו.

"מי יאר באהלק, מי יטב בהר קדש
הואק תמים אפולו צדק ואבר את אביו
את יראי ה' יבד" (תהלים פ"ד טו)
אשיתק הנפלאה מרחפת מעלנו בזכרנו את מעשי הנפלאים.
ככל שחולפת פנים מתאבט לנו ולך ועוד פנים סביב
פזותק הנצלה אין לנו פקקים למעלה אמיני אפש ונסוים, די
עט בזכרנו כל מיני סלאצלה בהם חוונו לנו, את אשיתק.
לא נשכחו נצחיהו נצחיהו את אשיתק החמה והאלהות כלפי
העל שמה של"א, כלפי אביו ופיו פוקים עתיו. האב
הציונה לפרנות כלפינו והתדבבה הארבה לעית כלפי בעלי,
אשיתק פוקר לק אכל, נבדה מיפי אשיתק. בעלי צבה אשיתק
לכבוד מלכ. הכל מקי פצת אלו בזמני חשב ויקר לק אלה
כל זאת נעשה אמר רשני בהשקפת חיינו, אמר רשני
בהופעתנו. לא איתרת! לא איתרת על הקלים ההדוקים, לא
איתרת על המסמס, לרצות תמיד שיהיו תצוים. האב
האלו אמרו לק דע רבי. מה אם לבקלת ממלכת הוקרה
לבתוים צמא אוליו. מהלק זה היה לק זעין ביניק.
כזה הולת כפי ללא אביותה כלפינו. (כך בכל אופן
הרגשו). בודר לי שכן העבר מצוי בכל משפחה. משפחה
אשיתק היתה לק יקר ביותר, יאר לזכרנו ולעולו. אשיתק,

כי האנשים האלו חמא אתנו עד מאד. (אנו ההורים, ילדינו

חתנו וכלתו).
הלדתי תמיד את משכתי, באותות אלה לכל מה שיהיה
קשה לדבר שבקשה. וקרני נכסתי לכל דרך חתני. נתתי
חוקק ברתי לה בכל מקום שהייתי לנתינתך תשובה, אחר
תמימי קיומה. אף בקשה אבדתי שמה שיהיה שיכנס לחתני
למימי קיומה ויקנה להם את אשר אף חפץ אדם שאלתך
הוא להם זכויו על שאת. מה שנתתה להם שחפץ היה

לפניך לאחיק מאלה לך.
כשר ה'צ' לביתך נכחי ביקר, יבדתי ופגמתי לפתור לו
אשר בחורי: ברצוני שתמשיך את דרך אביך. אף תנסי לחקור
אתני. יש לך אבא יקר מאד, לך בשר ודם כה מדיד על
שמה נ'צלה, נשמה האתה בפי לילך. נפש בילדתי
בפנימיותה את האמת. שאת תמיד אף אף לחתני. נשאת
צמאה לך, לכן הרבת בקליש על אנשי חתני, עם
דברי אתמדי חכמים, שלא על מנת לקבל סרס.
פעם לך שמעון בדרך כלל אפש פתח בתוכו טאב חאה טלה
באתרים וקרב או לראות אלה מה שיון בו. למה בעין
הואה לך כאלו תמיד הלאה לבסביבתך. אפי מיטה
ובדתי אנוני, לתינתך היתה תמיד בעין אלה. אם
זה בצלם האמת לשבתנו, שלא פתתת בליות
הפיו אלא פתחת התמונה ושה לעתך יאמר, להתמונה
שפתחו היו מאד אפול הסטריא. כאלה השאלה
לשמה מעשין בשמה, הכנסת התמונה לאולם מצבה
אלך כתיבת הקדשה ופה שנתה מתק לך פתח והאלה.
אם זה באמן שמה כלם לשת בנתי באפולת, וכן
בכל השמות שחילי זאק עד רחל בו נכדתי אתנו
לנכס. לתינתך היתה תמיד בכבוד רב ולא על צלם

חסד

אלת פרידה :

אוקורגים אלו את רצונך הגדל עמנו,
בכל מקש בכל שנה וכל את.
אסתכל היית תמיד על הסופר,
מה חסר לכולת ואה כלב.

לא תסתת רק עליך,
דצמק אדם צרכיך.

הכולת תמיד לאה מום ציניק, בוראק
לבעניק א מאק שבעניק עק
והיו רצון לתהא הרכתנו כהדמה לטאילן.
שכל הנטאלת העלאתה מאק

והיו כמותך
שמעתך תלכה שלביק יצדיו בבורק

יהי לברק בחק!